

tillægspension efter svensk mønster være afgørende også for tjenestemændenes efterlønmæssige status. Dette spørgsmål er endnu ikke afklaret, men der kan altså på lidt længere sigt blive tale om en samordning mellem folkepension, tjenestemandspension og almindelig tillægspension måske på den måde, at der sker en generel overbygning på folkepensionen, som med den nye lovgivning herom bliver fælles og ens for alle fra 1. april 1970, når bortses fra de særlige pensionstillæg.

Regeringen finder det rigtigt på baggrund af de udtalelser, der fremkom under behandlingen af loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension med hensyn til tjenestemændenes stilling, at tjenestemændenes nu tilkendegivne ønske om optagelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension efterkommes.“

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget udtalte alle partiers ordførere med undtagelse af ordførerne for venstre og de uafhængige deres tilslutning til forslaget, idet der dog fra flere sider udtaltes betænkeligheder over de administrative besværligheder, som tillægspensionsordningen medførte. For *Peter Larsen* (V) var det afgørende, at man fik en samlet løsning af tillægspensionsspørgsmålet, så at også de selvstændigt erhvervsdrivende kom med under ordningen. *Asger Jensen* (KF), der ved ordningens indførelse havde været af samme mening som Peter Larsen, var ikke længere helt sikker på, at det var den rigtige løsning. Der havde hos de erhvervsdrivende været betænkeligheder, og man burde overveje, om ikke indekskontrakterne, der jo nu udbetaltes uden afkorting i folkepensionen, var en bedre forsikring for de erhvervsdrivende. *Iver Poulsen* (Uafh) fandt det nødvendigt med en samordning og forenkling af pensionsordningerne. Det var uretfærdigt, at de selvstændige næringsdrivende stadig blev holdt udenfor. Han kunne ikke støtte lovforslaget, der blot gjorde denne uretfærdighed større.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, hvoraf et flertal, bestående af hele udvalget med undtagelse af Adolph Sørensen (KF) og Chr. Madsen (SF), i udvalgets betænkning udtalte sig for en samlet løsning af befolkningens pensionsproblemer. Venstres medlemmer af udvalget kunne dog ikke indstille lovforslaget til vedtagelse, idet det satte nye skel i befolkningen. Heller ikke Adolph Sørensen og Chr. Madsen kunne støtte lovforslaget.

Efter at et ændringsforslag vedrørende lovens ikrafttrædelsesdato var vedtaget ved lovforslagets 2. behandling, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling med 99 stemmer mod 5 (Uafh), medens 21 medlemmer (V og Skræppenborg-Nielsen) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.
